scroll, enter, enroll, = skrá.

SKREF, n. pace (í einu skrefi).

SKREFA (AÐ), v. to stride, pace.

SKREIÐ, f. (1) shoal of fish; s. varga, a flock of wolves; (2) dried fish, = skörp s. (skorti bæði mjöl ok s.).

SKREIÐAR-FARMR, m., -HLAÐI, m. a cargo, pile of dried fish.

SKREIÐAST (DD), v. to creep, slink; s. fyrir borð, to crawl over the ship's side; s. aptr af hestinum, to slip down from the horse.

SKREIÐ-FISKI, f. cod-fishery; -FŒRI, n. = skíðfæri.

SKREIÐINGR, m. subterfuge.

SKREPPA, f. scrip, bag.

SKREPPA (SKREPP; SKRAPP, SKRUPPUM; SKROPPINN), v. (1) to slip; skruppu honum fætr, his feet slipped; (2) to slip away, absent oneself, margir bæjarmenn skruppu inn í garða sína, skulked away into their homesteads.

SKREPPU-SKRÚÐI, m. the contents of a scrip (skreppa ok allr -skrúði).

SKREYTA (-TTA, -TTR), v. to ornament, adorn, dress fine (skreyttr inum beztum klæðum).

SKREYTING, f. embellishment.

SKRIĐA, f. landslip, avalanche (hljóp s. á bæinn).

SKRIÐ-DÝR, n., -KVIKENDI, n. reptiles, worms; -LIGR, a. creeping; -ligt kvikendi, reptile; -LJÓS, n. lantern.

SKRIÐNA (AÐ), v. to slip, slide; skriðnaði hann öðrum fœti, he slipped with one foot; skriðnuðu honum fœtr, his feet slipped; s. or s. í sundr, to come to an end (mest ván, at við þetta skriðni várt félag). SKRIÐNAN, f. slipping, stumbling.

SKRIÐR (gen. -AR), m. a creeping or gliding motion, of a reptile (beina þeir sinn

skrið); of a ship, forward movement, course, speed; tók skriðinn af skipinu, the ship stopped.

SKRIFA (AÐ), v. (1) to draw, paint (sögur þær, er skrifaðar váru á eldhúsinu); (2) to write (eptir því sem fróðir menn hafa skrifat).

SKRIFARI, m. (1) painter; (2) writer, transcriber (klerkr ok s.).

SKRIFLI, n. fragment (cf. 'skjaldaskrifli').

SKRIF-LIGR, a. written.

SKRIM, n. faint light, gleam.

SKRIMAL, n. *monster* (s. þau, er þar vafra í höfum umhverfis).

SKRIPT (pl. -IR), f. (1) picture, drawing (seglit var sett með fögrum skriptum); (2) writing, writ; (3) confession (to a priest); veita e-m s., to confess one; ganga til skriptar, skripta, to go to confession; (4) penance (setja e-m s.); (5) punishment (tröll kváðu Kaldrana hata fengit makliga s. fyrir sinn tilverknað).

SKRIPTA (AĐ), v. (1) to shrive, confess, hear the confession of, with dat. (biskup fór at s. þeim); (2) to enjoin penance (s. em at vatnfasta); (3) to punish (váru sumir hálshöggnir, en sumum annan veg skriptat); (4) with acc. to confess (s. sinar syndir); (5) refl., skriptast við e-n, to confess to (skriptaðist S. við Þormóð prest); láta s., to go to confession.

SKRIPTAÐR, pp. shriven.

SKRIPTA-FAÐIR, m. confessor; -GANGA, f. confession (to a priest); -GANGR, m. confession (to a priest); -LAUSS, a. unshriven; -MAÐR, m. a man under penance, penitent; -MÁL, n. pl. confession (heyra skriptamálin); -PRESTR, m. confessor.

SKRIPT-ROF, n. breach of a penance. SKRÍÐA (SKRÍÐ; SKREIÐ, SKRÍÐUM;